Sygn. akt **OS 13/23**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Zofia Filipek-Kraczek**

Sędziowie: **r.pr. Wojciech Boryc - sprawozdawca**
r.pr. Paweł Kutrzuba

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi (…)na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…) r. od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 1375 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r., poz. 1166 z późn. zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Zofia Filipek-Kraczek r.pr. Wojciech Boryc r.pr. Paweł Kutrzuba

Sygn. akt OS 13/23

UZASADNIENIE

Pismem z dnia (…)r., Pani (…), złożyła wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego (…), wpisanego na listę radców prawnych OIRP w Lublinie, pod nr (…). Wyżej wymienione pismo wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…)r. i skierowane zostało do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w celu nadania biegu.

W swoim piśmie – wniosku, wnioskodawczyni Pani (…)zarzuciła radcy prawnemu (…), że ten działając wspólnie z konkubiną i innymi osobami opuścił się czynów wypełniających znamiona przestępstwa, w okresie aktywności spółki (…). w latach (…). We wniosku wnioskodawczyni wskazała, że radca prawny popełnił przestępstwa, których znamiona opisane są w treści:

a) art. 299 § w związku z § 6 k.k.;
b) art. 271 k.k.;
c) art. 296 § 1 w związku z § 3 k.k.;

a w konsekwencji naruszenie zasad etyki określonych w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego:

- w zakresie wykonywania swoich obowiązków rzetelnie i uczciwie;

- w zakresie zgodności wykonywanych obowiązków z prawem;

- w zakresie wykonywania obowiązków zgodnie z zasadami etyki oraz dobrymi obyczajami, i w tym zakresie wskazała jednostki redakcyjne przepisów na poparcie swojej tezy. Wnioskodawczymi szczegółowo opisała i uzasadniła stawiane zarzuty radcy prawnemu treści uzasadnienia wniosku, przedstawiając tło historyczne, zarzuty wraz z ich uzasadnieniem oraz powiązaniem z konkretnymi działaniami radcy prawnego, wskazanie znamion czynu w zakresie strony podmiotowej, oraz do wniosku dołączyła 15 załączników potwierdzających jej stanowisko i usprawiedliwiających złożenia wniosku o ukaranie.

W dniu (…)r., Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie pismem nr L. dz. (…)w sprawie RD (…)wystąpił do wnioskodawczyni o przekazania informacji w zakresie przekazania organom ścigania informacji i podejrzeń kierowanych przeciwko racy prawnemu, do kogo kierowała wnioski oraz wnioskodawczyni została poinformowana o zakresie działania Rzecznika i ramach postępowania dyscyplinarnego.

W odpowiedzi na wystąpienie Rzecznika, wnioskodawczyni pismem z dnia (…)r., przekazała żądane informacje i udzieliła wyjaśnień. W dalszej korespondencji, wnioskodawczyni przekazała Rzecznikowi informacje dotyczące właściwości organów prokuratury prowadzących postępowania (dane adresowe), oraz sądu rozpatrującego sprawę.

W ramach czynności wyjaśniających Rzecznik Dyscyplinarny zwrócił się do radcy prawnego (…)o przesłanie pisemnych wyjaśnień (przy pismach z dnia (…) i (…)r.). W dniu (…)r., pismem l.dz. (…) Rzecznik Dyscyplinarny wystąpił do Sądu Okręgowego w (…) o przekazanie informacji, czy we wskazanej przez wnioskodawczynię sprawie sygn.. akt. (…), radca prawny (…)występuje w charakterze oskarżonego. W tym też dniu Rzecznik wystąpił do Prokuratury Okręgowej w (…) z prośbą o przekazanie informacji, czy w prowadzonych przez tę prokuraturę sprawach (…)i (…)sprawy te prowadzone są przeciwko radcy prawnemu (…). W odpowiedzi na pismo Rzecznika, pismem z dnia (…)r., Sąd Okręgowy, Sekretariat (…), wyjaśnił, że we wskazanej przez wnioskodawczynię sprawie (…) nie występuje w charakterze oskarżonego, występuje w tym postępowaniu w charakterze świadka. Pismem z dnia (…)r., Prokuratura Okręgowa w (…) wyjaśniła, że w wymienionych przez wnioskodawczynię – (…)sprawach, (…) występuje w charakterze świadka, a przeciw radcy prawnemu nie prowadzone są żadne postępowania.

Postanowieniem z dnia (…)r., sygn. akt RD (…), Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 305 § 1 k.p.k w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.pk. (ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego - Dz. U. z 2022, poz. 1375) w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166) postanowił odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec stwierdzenia, że zachowanie radcy nie wyczerpuje znamion czynu dyscyplinarnego.

W uzasadnieniu postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał za niezasadne zarzuty podniesione w piśmie zawiadamiającej (…). Rzecznik Dyscyplinarny w toku czynności weryfikacyjnych ustalił bowiem, że analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie pozwala uznać, że radca prawny (…)dopuścił się czynu sprzecznego z zasadami etyki zawodu radcy prawnego, mogącego stanowić podstawę jego odpowiedzialności dyscyplinarnej.

W przedmiotowej sprawie analizy prawnej pod kątem przyjętych ustaleń faktycznych wymaga treść art. 64 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym: „Radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych”. Mając na uwadze wskazany przepis, a także odnosząc się do

zarzutów formułowanych przez zawiadamiającego i opierając się na dokumentach złożonych do akt sprawy, których autentyczność nie budzi wątpliwości. Wskazać należy, że u podstaw wniosku legły zarzuty dotycząca popełnienia przestępstw i uzasadnienie stanowiska wnioskodawcy.

Od niniejszego postanowienia (…)przy piśmie z dnia (…)r. (wpływ do OIRP w dniu (…)r.) wniosła zażalenie, w którym podtrzymała twierdzenia zawarte w pismach inicjujących niniejsze postępowanie. Skarżąca Rzecznikowi Dyscyplinarnego brak rzetelnego przeprowadzenia postępowania dowodowego w sprawie. Zażalenie jak i jego uzupełnienie oparte jest na tych samych przesłankach co wniosek o ukaranie. Poszerzone zostało o skany materiałów pochodzących z doktryny prawa, a ich załączenie ma na celu wzmocnienie stanowiska wnioskodawczyni.

Rozpoznając odwołanie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpoznając zarzuty postawione w niniejszej sprawie radcy prawnemu (…)oparł się na zgromadzonym materiale wyszczególnionym powyżej, który to materiał Sąd uznał za w pełni wystarczający do rozpoznania sprawy w postępowaniu dyscyplinarnym oraz do uznania zarzutów stawianych radcy za bezzasadne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przychylił się do stanowiska prezentowanego przez Rzecznika Dyscyplinarnego o braku znamion czynu dyscyplinarnego w sprawie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że w sprawie nie doszło do naruszenia przepisów powszechnie obowiązującego prawa. W szczególności w żadnej części pisma, wnioskodawczyni nie wskazała, że radca prawny (…), w opisanych przez wnioskodawczynię sprawach wykonywał zawód radcy prawnego a zatem podlegał odpowiedzialności dyscyplinarnej. Wskazać bowiem należy, że Radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. W tym względzie należy wskazać, że w sprawie nie wykazano, że (…)działał w sposób wypełniający przesłanki odpowiedzialności dyscyplinarnej, a Rzecznik i Sąd nie dopatrzyli się znamion odpowiedzialności.

Ubocznie wskazać należy, że orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym mogłoby być postawą odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego. We wniosku złożonym przez wnioskodawczynię do Rzecznika Dyscyplinarnego, wskazane są wyraźnie zarzuty stawiane

radcy prawnemu. Zauważyć przy tym należy, że w zakresie odpowiedzialności karnej, ani Rzecznik ani Sąd nie są organami właściwymi do rozpatrzenia tego wniosku. Zatem konieczne było dokonanie w tej materii ustaleń, czy radca prawny we wskazanych przez wnioskodawczynię sprawach jest uznany za oskarżonego lub czy został w tych postępowaniach uznanym za podejrzanego lub czy w tym postępowania sprawa prowadzona była przeciw niemu. W świetle przepisów dotyczących właściwości organów dyscyplinarnych, należało przeprowadzić ustalenia, które Rzecznik przeprowadził i w wyniku czego uznał, że nie jest zasadnym wszczynanie dochodzenia w oparciu o tak przedstawiony stan prawny.

Wskazać również należy, że w kontekście możliwości postanowienia zarzutów procesowych i przekształcenia roli procesowej światka na podejrzanego lub oskarżonego, wnioskodawczyni będzie przysługiwało uprawnienie do wniesienia skutecznego wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Zatem na tym etapie postępowania karnego i w obliczu przedstawionych materiałów i dowodów, wniosek należy uznać za przedwczesny.

W przedstawionej przez skarżącą sprawie wynika, że radca prawny występował jako wspólnik czy inny podmiot związany z organami spółek handlowych. W orzecznictwie sądowym i doktrynie przyjęto, że ewentualne zarzuty co do pełnienia funkcji w organach spółek lub pozostawanie ze spółkami w relacjach właścicielski, nie może stanowić postawy do postawienia tym osobom, w tym przypadku radcy prawnemu (…), zarzutów o charakterze dyscyplinarnym. Dokonując analizy akt sprawy stwierdzić należy, że na żadnym etapie postępowania i wymiany pism pomiędzy wnioskodawczynią a Rzecznikiem, wnioskodawczyni nie wywiodła, że (…) w opisanej sprawie wypełniał obowiązki radcy prawnego lub powodował swoim zachowaniem, że wykonywany przez niego zawód radcy prawnego przywoływany był dla wzmocnienia prestiży wykonywanych transakcji lub też, że działania te miały zamierzony cel, świadomy i zmierzający bezpośrednio lub pośrednio do pokrzywdzenia wnioskodawczyni. Dopiero wykazanie tego typu relacji procesowych dawałoby podstawę do wszczęcia dochodzenia, co nie stanowi rozstrzygnięcia w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej. Stąd też, brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku wnioskodawczyni i wszczęcia dochodzenia, w wyniku czego doszłoby do sformułowania wniosku o ukaranie do Sądu Dyscyplinarnego i w konsekwencji ukaranie radcy prawnego.

Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § l Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1166 z późn. zm) postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący: Członkowie:

……. ……... ...…….……

r.pr. Zofia Filipek-Kraczek r.pr. Wojciech Boryc r.pr. Paweł Kutrzuba